

Het Randstedelijk Mannenkoor
SPIJKENISSE

FIJNE

feestdagen

en een Gelukkig 2025

KERSTCONCERT

SINT-CATHARIJNEKERK - BRIELLE

19 DECEMBER 2024

Het Randstedelijk Mannenkoor

Arjan Breukhoven, algehele leiding

Vocaal Ensemble Orpheus

Evert van de Veen, orgel

Sanne Lam, viool

Henk Jan Drost, trompet

RANDVERSCHIJSSELEN

Jaargang 25 - nummer 2 - 12 december 2024

Correspondentieadres: Burg.
Bolwidweg 12
3233 DM Oostvoorne

E-mailadres
Redactie
Tekstverwerking/Vormgeving
E-mail

secretariaat.hrm.2000@gmail.com
Ger Buitink en Roel Korpershoek
Ger Buitink
redactie.hrm@gmail.com

Bestuur Randstedelijk Mannenkoor

Voorzitter

Jeroen de Jong
06-53151588
voorzitter.hrm@gmail.com

Penningmeester

Hans van Son
06-46737049
boedha1958@gmail.com

Secretaris

Jan Willem Driesprong
06-12506837
secretariaat.hrm.2000@gmail.com

Comm. PR

Cor Kreft
06-14274866
prcom.hrm@gmail.com

Comm. Activiteiten

Koos Bouter
0181-479990
j.bouter@kpnmail.nl

2° Penningmeester

Cees Brobbel
0181-414279
cees.brobbel@hetnet.nl

2° Secretaris/notulist

Jan Modderman
06-38599471
jmodderman53@gmail.com

Muziekcommissie

Arjan Breukhoven
010-4211882
info@arjanbreukhoven.nl

Robert Wilschut
06-40175621
rjwilschut@gmail.com

Arie van Sintmaartensdijk
0181-626184
jacomijntje46@gmail.com

Leo Molendijk
0186-691884
l.molendijk@kpnmail.nl

Cor Kreft
010-4383318
corkreft51@outlook.com

Koormeester

1° Koormeester
Leo van Kooij
0181-213952
l.van.kooij@outlook.com

2° Koormeester
Jan Willem Driesprong
06-12506837
secretariaat.hrm.2000@gmail.com

3° Koormeester
Cor Kreft
010-4383318
corkreft51@outlook.com

Gastheren

1° Tenoren
Leo Molendijk
0186-691884
l.molendijk@kpnmail.nl

2° Tenoren
Cor Kreft
010-4383318
corkreft51@outlook.com

Baritons
Jan Modderman
06-38599471
jmodderman53@gmail.com

Bassen
Peter Spanjersberg
06-22935791
peter10021951@gmail.com

vervanger
vacant

vervanger
Cees Neuteboom
0181-620080
cetruneuteboom@outlook.com

vervanger
Ger Beikes
06-11300722
gerbeikes.hrm@gmail.com

vervanger
Peter Hoevenaars
0181-310807
pjhoevenaars@planet.nl

Diversen

Erelid: Ton Kooren en Ger Beikes

Repetities: Iedere donderdag om 19.30 uur in De Verbinding, Eikenlaan 2, 3203 BK Spijkenisse, 0181-610362

Contributie: € 20,00 per maand; over te maken per eerste van de maand op RABO bank nr.:
IBAN NL24 RABO 3160 3246 13 van Het Randstedelijk Mannenkoor te Spijkenisse.

Donateur worden? : Voor slechts € 50,00 per jaar kunt u het koor steunen. In ruil voor die steun krijgt u gratis 1x toegangskaart voor eigen concert naar keuze en 6 x per jaar het clubblad Randverschijselen. Betaling zie contributie.

Kledingbeheer: Cors Weijers, Maasboulevard 137, 3207 RL Spijkenisse Tel. 06-80131042
E-mail: cweijers@chello.nl

Kleding: **Formeel 1:** rood jasje, gilet, zwart overhemd, rode vlinderstrik (nieuw), rode pochet (nieuw), zwarte smokingbroek, zwarte sokken, zwarte schoenen.

Formeel 2: zwart smokingjasje,ivoorkleurig overhemd, zwarte smokingbroek, zwarte sokken, zwarte schoenen.

Formeel 3: crèmekleurig smokingjasje, ivoorkleurig overhemd, zwarte smokingbroek, zwarte sokken, zwarte schoenen.

Diversen : bij formeel 2 en 3 kunnen we gebruik maken van rode vlinderstrik/rode pochet (nieuw) of gestreepte vlinderstrik/pochet.

Website: www.randstedelijkmannenkoor.nl
E-mail: info@randstedelijkmannenkoor.nl

20

29

blz. 2-3	Colofon
blz. 4	Inhoudsopgave
blz. 5-6	Namens het bestuur
blz. 7	Van de redactie
blz. 8	Wie is er jarig
blz. 10-11	Onze dirigent on tour in de USA
blz. 12	De tien geboden voor een koorzanger
blz. 14-19	HRM op concertreis naar Deventer
blz. 20-22	De Brielse Huiskamer
blz. 24-25	Martin Mans en Negro Spirituals
blz. 26-27	De laatste repetitie
blz. 28	Management
blz. 29-32	Uitblinkend mannenkoor bij rugby interland
blz. 33-34	Werving van nieuwe koorleden
blz. 35-36	De magie van het kerstconcert
blz. 37-38	De kerstzang van hoop

Namens het Bestuur

Deze uitgave van de Randverschijnselen zal voor de laatste keer de rubriek “namens het bestuur” bevatten. We mogen ons gelukkig prijzen, dat op het moment dat jullie dit blad in handen zullen krijgen, wij voorzien zijn van een nieuwe voorzitter en daarnaast een vicevoorzitter. We zijn blij dat Martin Ariaans heeft aangegeven de functie van voorzitter te willen bekleden. Nieuw is de functie van vicevoorzitter. Gebleken is, dat het verstandig is iemand naast Martin te hebben. Dat hebben we moeten constateren toen jammer genoeg Jeroen om gezondheidsredenen zijn voorzitterschap moest neerleggen. Voor deze functie heeft Willem de Swart aangegeven dit graag te willen doen. Beide zullen tijdens een extra te houden Algemene Ledenvergadering voorgesteld worden aan de leden, met het verzoek akkoord te gaan Martin en Willem te benoemen voor de functie voorzitter respectievelijk vicevoorzitter.

Dan nog even een terugblik op ons inloopconcert gehouden op 5 oktober jl. in de Broederenkerk in Deventer. Ik zal hier niet te veel over melden, aangezien elders in deze uitgave Ger Buitink een verslag heeft geschreven. Wat ik wel kwijt wil, dat we mogen terugkijken op een leuke en gezellige dag.

Al is Jeroen geen voorzitter meer, heeft hij er toch maar weer voor gezorgd een nieuw koorlid mee te nemen. Een hartelijk welkom aan Frank Klein. Je hebt bij de baritons een plek gekregen en wensen jou een hele fijne tijd toe bij HRM. En bij deze partij verwelkomen wij Rob van de Burgh, heeft helaas een korte tijd HRM naast zich neer moeten leggen, maar is gelukkig weer terug.

Wie we ook al een tijd moeten missen is 2^e tenor Jan van Elburg. Jan moest geopereerd worden aan beide knieën. Begin van dit jaar is de eerste operatie geweest, en eind van deze maand zal hij aan de andere knie geholpen worden. Namens bestuur en leden van HRM wensen we jou het allerbeste toe, een goede revalidatie, en we hopen jou weer gauw te mogen ontmoeten bij ons koor.

We zitten nu een week voor ons Kerstconcert, de kaartverkoop is begonnen, de posters zijn opgehangen, vanavond de generale repetitie en volgende week gaan we ervoor. Ik zou zeggen succes mannen en laten we 2024 afsluiten met een mooi Kerstconcert.

Ik wil afsluiten met jullie allemaal hele mooie en gezellige Kerstdagen toe te wensen en voor 2025, liefde, geluk en wat het belangrijkste is, een goede gezondheid.

En over 2025 gesproken, op 9 januari zal de nieuwjaarsreceptie worden gehouden, en deze zal in het teken staan van 25 jaar van Het Randstedelijk Mannenkoor. Hoe geweldig is dat.

Tot slot wil ik Martin en Willem succes wensen met hun nieuwe functies bij het bestuur.

Wederom sluit ik af met een muzikale groet,

Cor Kreft

Het jaarlijkse kerstconcert nadert met rasse schreden en belooft opnieuw een sfeervolle, muzikale avond te worden waarin we samen de kerstgedachte vieren. Dit jaar hopen we wederom op een grote opkomst, want samen genieten van de muziek en samenzang brengt ons allen dichter bij elkaar.

Ook voor de komende editie van ons koorblad nodigen wij iedereen uit om kopij aan te leveren. Heeft u een verhaal, foto of gedicht dat u wilt delen? Misschien heeft u een mooi verslag van een evenement of een vooruitblik op een activiteit die binnenkort plaats vindt. Wij zijn vooral op zoek naar bijdragen die ons koor verbinden, inspireren en ons laten nadenken over het komende nieuwe jaar.

Wat is er zoal te lezen in deze editie van het koorblad? Genoeg om de feestdagen mee door te komen. Cor Kreft heeft een bezoek gebracht aan de Brielse Huiskamer en heeft zijn ervaring opgeschreven en Kees Wagener komt met een reisverslag naar Cardiff wat is te lezen in deze uitgave.

Heel veel leesplezier met deze uitgave en wij wensen iedereen fijne feestdagen en een goede start in het nieuwe jaar.

Het volgende nummer verschijnt op 30 januari 2025
Inleveren van kopij uiterlijk op 19 januari 2025.
Insturen naar: redactie.hrm@gmail.com

Op:	wordt:	jaar:
22-12	Jan Willem Driesprong	73
22-12	Jan Hofman	78
23-12	Henk Hey	84
24-12	Huib Hanemaaijer	76
8-01	Ger Buitink	81
8-01	Jan Lankhuijzen	68
20-01	Paul Slikkerveer	85
21-01	Arie Velthuis	67
24-01	Roel Korpershoek	77

Allemaal van harte gefeliciteerd en een fijne verjaardag toegewenst.

Onze dirigent on tour in de USA

Op donderdagavond 19 september kwam onze dirigent samen met zijn Annelies, aan op het vliegveld van de Amerikaanse stad Minneapolis voor een concerttour van anderhalve week door drie van de 50 staten van de Verenigde Staten van Amerika. Tijdens zijn tour speelde hij op 7 verschillende orgels en gaf hij een lezing aan een universiteit.

Het contact dateert al van wat jaren geleden toen in 2015 een 32-tal familieleden van de Amerikaanse tak van de Berkelse familie van Marcel naar Berkel kwamen om een dienst mee te maken in de Dorpskerk. De voorouders, met meerdere Berkelaren, vertrokken in 1871 na de kerkdienst in de Dorpskerk richting de staat Iowa om zich voorgoed daar te vestigen. Organist Arjan Breukhoven speelde in 2015, zoals nog steeds iedere zondag, het orgel van de Dorpskerk en richtte zich muzikaal ook tot de Amerikaanse gasten. Dat werd dusdanig gewaardeerd dat al snel de uitnodiging bij Arjan binnenkwam om in Iowa concerten te komen geven.

In de afgelopen maand speelde Arjan voor de derde keer een concertserie in onder andere de staat Iowa met natuurlijk weer een ontmoeting met de familieleden die een goed hart hebben voor Berkel en Rodenrijs vanwege hun roots. Ook speelde hij in de staten Minnesota en South-Dakota concerten.

Bijzonder was deze keer dat Arjan zijn activiteiten in de USA begon met een lezing en masterclass voor studenten en plaatselijke organisten aan de Augsburg University in Minneapolis over het Improviseren op orgel. Verder gaf hij een vijftal concerten op verschillende locaties en speelde hij op de twee zondagen tijdens zijn verblijf in twee verschillende kerken tijdens de diensten.

“Ik mag jaarlijks meerdere keren op reis naar het buitenland om concerten te geven. Het is iedere keer zo bijzonder om dit te mogen doen als solistisch musicus. Ook dit keer was de USA-tour een bijzonder groot succes. Zulke mooie reacties van concertbezoekers en zeker ook de contacten daar. Mooi om te worden uitgenodigd en om mijn programma’s op zoveel plaatsen te mogen spelen”, zo reageert Arjan. “Het liefste verblijven wij ook tijdens buitenlandse tours bij mensen thuis en niet in hotels. Bij mensen thuis leer je van de cultuur van het land en van het eten daar. Zeer boeiend en vaak nog lekker ook!” De volgende concerttour staat al voor november gepland, dan naar vier grote Duitse stadskerken. In de zomer van volgend jaar staat onder andere Australië alweer op de agenda.

Arjan.

De Tien Geboden voor een Koorzanger

(met een knipoog en serieuze ondertoon)

1. **Gij zult luisteren naar uw dirigent**

Zijn stokje is uw kompas. Volg het, ook al denkt gij het beter te weten.

2. **Gij zult op tijd komen**

Want wie te laat komt, zingt niet mee... of begint verkeerd.

3. **Gij zult uw muziek trouw meenemen**

Gij zult uw bladmuziek niet vergeten of verwaarlozen, opdat gij voorbereid zijt.

4. **Gij zult ademhalen op het juiste moment**

En niet midden in een lange noot, want gij verstoort het heilige akkoord.

5. **Gij zult uw burens ondersteunen**

Indien zij verdwalen in de maat, leid hen met uw klank als een herder zijn schapen.

6. **Gij zult niet harder zingen dan uw buurman**

Het koor is één stem, niet een strijd der solisten.

7. **Gij zult uw stem warmen als een instrument**

Want koude stemmen klinken als schelle bellen.

8. **Gij zult uw muziek bestuderen thuis**

Opdat gij tijdens de repetitie niet achterloopt.

9. **Gij zult zingen met hart en ziel**

Voorbij de noten ligt de ware boodschap, en die moet gij delen.

10. **Gij zult plezier hebben in het zingen**

Want muziek is vreugde, en een koor dat geniet, klinkt als een engelenkoor.

HRM op Concertreis naar Deventer

Het Randstedelijk Mannenkoor maakt een bijzondere concertreis naar Deventer, een stad met een rijke historie en een schilderachtig middeleeuws centrum. Tijdens een tussenstop in 'de Waldhoorn' in Otterlo werd gezamenlijk genoten van een heerlijk kopje koffie en een flink stuk appeltaart, waarna de reis werd voortgezet naar Deventer. Bij aankomst worden de koorleden uitgenodigd door Kees Wagener, een enthousiaste en ervaren stadsgids die ons zal rondleiden door de stad. Kees, bekend om zijn boeiende verhalen en diepgaande kennis van de lokale geschiedenis, neemt het koor mee op een tocht die de schoonheid en het erfgoed van Deventer tot leven brengt.

De rondleiding begint bij de Brink, het centrale plein van de stad dat omringd is door prachtige historische panden en gezellige cafés. Kees vertelt verhalen over de rijke handelsgeschiedenis van Deventer, die ooit een belangrijk lid was van de Hanze, een middeleeuws handelsverbond. De groep wandelt langs de Waag, een imposant gebouw uit de 16e eeuw dat ooit dienst deed als weegplaats en nu een museum herbergt. De koorleden luisteren aandachtig terwijl Kees het ontstaan van de stad, de invloed van de Hanzetijd

en de rol van Deventer in de boekdrukkunst toelicht.

De tour voert verder door smalle straatjes met keien, langs verborgen hofjes en oude pakhuizen. Kees wijst op unieke details zoals gevelstenen en oude stadspoorten, die stuk voor stuk de geschiedenis ademen. De wandeling gaat ook langs de vrouwengevangenis een ander prominent gebouw in Deventer, die met haar torenhoog boven de stad uittorent. Hier het verhaal van Kees:

De vrouwengevangenis van Deventer, officieel bekend als de “Oud-Strafgevangenis voor Vrouwen,” heeft een rijke en enigszins duistere geschiedenis. Gevestigd aan de Geertruidentuin, werd het pand oorspronkelijk in 1837 gebouwd als strafgevangenis en later omgevormd tot een specifiek vrouwen penitentiare inrichting. Deze gevangenis was een van de weinige in Nederland die zich uitsluitend richtte op de detentie van vrouwelijke gevangenen en speelde een belangrijke rol in de ontwikkeling van strafrecht en gevangeniswezen in het land.

De inrichting stond eerder bekend om haar strenge regime. In de 19e eeuw was het gevangenisleven hard, met strikte regels en weinig ruimte voor persoonlijk contact of ontspanning. De vrouwen werden onderworpen aan zware arbeid en een strikte discipline. De dagelijkse routine bestond uit werk, zoals naaiwerk of huishoudelijke taken, die moesten bijdragen aan hun “heropvoeding.” Het was een tijd waarin men geloofde dat werk en gehoorzaamheid de sleutels waren tot rehabilitatie. Bovendien werden religieuze diensten en morele instructies gebruikt om de gevangenen op het “rechte pad” te brengen.

De gevangenis zelf was een sober gebouw, met kleine cellen die slechts minimale voorzieningen boden. De cellen waren ontworpen om een gevoel van afzondering te creëren, wat paste bij de toen heersende opvatting dat isolement en afzondering zouden helpen bij reflectie en berouw. Gevangenen hadden beperkte bewegingsvrijheid en contacten met de buitenwereld waren schaars. Dit strenge regime veranderde echter in de loop van de 20e eeuw, toen gevangenshervormingen leidden tot verbeteringen in de leefomstandigheden en een meer humane benadering van strafrecht.

Gedurende haar bestaan heeft de vrouwengevangenis verschillende soorten gevangenen gehuisvest, van vrouwen die veroordeeld waren voor kleinere misdrijven zoals diefstal, tot politieke gevangenen tijdens de Tweede Wereldoorlog. In die oorlogsjaren werden vrouwen die zich hadden verzet tegen de Duitse bezetting, zoals verzetsstrijdsters, ook hier vastgehouden. Hun verhalen dragen bij aan het historische belang van de gevangenis als een plaats van verzet en lijden.

In de jaren '70 en '80 veranderde de rol van de gevangenis nogmaals, toen de nadruk steeds meer kwam te liggen op resocialisatie en voorbereiding op terugkeer in de maatschappij. Gevangenen kregen nu toegang tot opleidingen, therapieën en andere vormen van begeleiding, wat een groot contrast vormde met de oorspronkelijke strenge aanpak.

De gevangenis sloot uiteindelijk in 2008, na bijna twee eeuwen dienst. Na de sluiting werd het gebouw herontwikkeld en kreeg het een nieuwe bestemming. Tegenwoordig is de voormalige vrouwengevangenis een monumentaal pand dat herinnert aan de lange geschiedenis van het strafrecht in Nederland en de veranderende benadering van straf en rehabilitatie door de jaren heen.

De vrouwengevangenis van Deventer blijft een markant onderdeel van het stedelijke erfgoed, waarbij haar geschiedenis weerspiegelt hoe maatschappelijke opvattingen over straf, vergrijpen en vrouwen door de tijd zijn veranderd.

Na de rondleiding verzamelt het koor zich in de Broederenkerk, een indrukwekkende gotische kerk die oorspronkelijk werd gebouwd door de Dominicanen in de 14e eeuw. De kerk, met haar hoge bogen en sierlijke glas-in-loodramen, biedt een bijzondere akoestiek die perfect is voor koormuziek.

Terwijl de laatste voorbereidingen worden getroffen, genieten de koorleden van de serene sfeer in de kerk en bereiden ze zich voor op hun optreden.

Het concert begint en de eerste klanken vullen de ruimte. Het programma bestaat uit een mix van klassiek en modern repertoire, variërend van ingetogen religieuze stukken tot krachtige, seculiere liederen. De stemmen van het koor galmen door de gewelven van de Broederenkerk en worden versterkt door de natuurlijke echo van de ruimte. De diepe bassen en heldere tenoren vormen samen een harmonieus geheel dat de luisteraars diep raakt.

Na het laatste stuk blijft het even stil, voordat het publiek in een luid applaus uitbarst. De akoestiek van de Broederenkerk heeft de muziek nog intenser en indrukwekkender gemaakt, en het concert wordt alom geprezen als een geslaagde en memorabele uitvoering. De passanten die langs de Broederenkerk liepen werden door het koor verrast met het bekende lied “You never walk alone”.

Na afloop is er een informeel samenzijn, waarbij koorleden in de tuin samenkomen voor een drankje en een hapje om na te praten over het concert en de schoonheid van Deventer.

Deze concertreis naar Deventer, met de boeiende rondleiding van Kees Wagener en de schitterende uitvoering in de Broederenkerk, is een ervaring die bij iedereen een blijvende indruk achterlaat.

Ger Buitink.

En gezellig was het in de Brielse Huiskamer. Ik was daar op woensdagmiddag 27 november jl. en werd hartelijk ontvangen door Ellen van Rossen de oprichtster van deze huiskamer. Begonnen op 2 mei 2022 in de pastorie van de st. Catharijne kerk met als doel een ontmoetingsplek te creëren voor de vitale senioren, die elkaar konden ontmoeten voor een gesprek, een luisterend oor, of het plezier zoeken in het doen van een spelletje. Het doel van Ellen was om de senioren uit hun isolement te halen. Ervoor te zorgen dat de deur van de huiskamer altijd open staat.

Ellen van Rossen

Begonnen met een handvol vrijwilligers en het toenemende aantal bezoekers was de Stichting genoodzaakt uit te kijken naar een andere locatie. En deze werd gevonden in het oude Rode Kruis gebouw achter de St. Catharijne kerk.

Op 1 juli 2024 werd dan de Brielse Huiskamer in gebruik genomen. En al gauw wisten velen de huiskamer te vinden, met als resultaat dat inmiddels 28 vrijwilligers volgens een rooster aanwezig zijn in de

Staan naast oprichtster
Ellen is dat Judith.
Zittend v.l.n.r Mieke,
Frank en Helen

huiskamer die nu dagelijks geopend is van 10.00 uur tot 17.00 uur en op de zaterdag en zondag van 14.00 uur tot 17.00 uur.

Naast dat men hier op visite mag komen voor een praatje of een gezellig spelletje, zijn er ook diverse activiteiten die georganiseerd worden. Om maar eens wat te noemen, iedere eerste woensdag van de maand, kan men zich opgeven voor een gezellige avond in een Restaurant in Brielle, onder het mom van "geen zin in koken" meldt je aan en ontmoet leuke mensen waar je een gezellige avond mee kan hebben.

Stichting de Brielse Huiskamer
is een ontmoetingsplek voor gezelligheid en
saamhorigheid. Bij ons is geluk nog héél gewoon!

Dagelijks geopend van maandag
t/m vrijdag van 10:00 - 17:00 uur
zaterdag en zondag van 14:00 - 17:00 uur
St. Catharijnehof 19A, 3231 XS Brielle

Kom eens langs, of bezoek ons online
via: www.brielsehuiskamer.nl

Een impressie hoe gezellig de huiskamer is ingericht.

Wat ook maandelijks wordt georganiseerd is, wie kent hem niet de vrij-mi-bo, oftewel de vrijdagmiddagborrel. Een middag vol gezelligheid, muziek, een dansje kortom een mooie start van het weekend.

En dan is voor alle kwieke tippelaars de mogelijkheid om zich, iedere dinsdagmiddag om 14.00 uur aan te sluiten bij de Brielse Huiskamer voor een gezellige wandeling o.l.v. Jeanette.

Ik heb vanmiddag kennis mogen maken met een aantal mensen, die zich tot doel hebben gesteld, de ouderen onder ons uit hun isolement te halen, en ik denk dat ontzettend goed is gelukt, gezien wat ik allemaal heb mogen zien en horen.

Tot slot nog een oproep. Heb je tijd over, wordt dan vrijwilliger bij de Brielse Huiskamer, je bent van harte welkom.

Dank aan Ellen, Judith, Mieke, Heleen en Frank voor deze gezellige en mooie ontmoeting.

Cor Kreft.

Martin Mans en Negro Spirituals

Martin Mans is een bekende Nederlandse organist, componist en arrangeur die een grote bijdrage heeft geleverd aan de Nederlandse muzikwereld, vooral binnen de christelijke muziek en koormuziek. Als arrangeur staat hij bekend om zijn bewerkingen van psalmen, gezangen, populaire liederen en negro-spirituals. Een van de liederen die hij arrangeerde, is de negro-spiritual “We’ve Got Good News to Tell,” een nummer dat hoop en vreugde uitstraalt. Inmiddels wordt dit nummer door Het Randstedelijk Mannenkoor beoefend voor het komende kerstconcert.

Arrangeren van Negro-Spirituals

Negro-spirituals hebben hun oorsprong in de slavernijperiode in de Verenigde Staten en dragen vaak krachtige, emotionele boodschappen over hoop, bevrijding en geloof. Mans benadert deze muziek met groot respect, en hij weet de kracht en expressie van spirituals te vertalen naar een arrangement dat past bij de Europese koormuziekstijl, maar tegelijkertijd de authenticiteit en emotie van het originele stuk behoudt.

Muzikale Kenmerken van Mans’ Arrangementsstijl

Martin Mans heeft een herkenbare stijl, waarin hij een balans zoekt tussen klassieke en moderne elementen. Bij het arrangeren van

“We’ve Got Good News to Tell” laat hij bijvoorbeeld zien dat hij gevoel heeft voor zowel het ritmische als het melodische aspect van spirituals. Hij maakt gebruik van heldere harmonieën en ritmische dynamiek om de boodschap van het lied te versterken en het publiek te inspireren.

Hij gebruikt vaak sterke, meeslepende akkoorden in zijn arrangementen om de dramatiek van het lied uit te drukken. Daarnaast geeft hij in veel van zijn bewerkingen koorzangers de ruimte om expressief te zingen, waardoor de boodschap en de vreugde in het lied goed overkomen. Door deze aanpak slaagt hij erin om de kracht en eenvoud van het origineel te behouden, terwijl hij het arrangeert voor koren en ensembles die gewend zijn aan Europese klassieke muziekstructuren.

Invloed en Impact op de Nederlandse Muziek

Zijn werk, waaronder zijn bewerkingen van spirituals zoals “We’ve Got Good News to Tell,” heeft een grote invloed gehad op koormuziek in Nederland. Hij heeft talloze koren en musici geïnspireerd en hen aangemoedigd om een breder repertoire te verkennen. Zijn arrangementen van negro-spirituals zijn vaak populair tijdens concerten, omdat ze een krachtige boodschap van hoop en gemeenschap brengen die aansluit bij zowel religieuze als culturele thema’s.

Martin Mans weet met zijn arrangementen, zoals “We’ve Got Good News to Tell,” een brug te slaan tussen culturen en muziekstijlen. Hij benadert negro-spirituals met respect en creativiteit en maakt ze toegankelijk voor een breed publiek in Nederland. Zijn werk draagt bij aan de verrijking van het Nederlandse koorrepertoire en biedt luisteraars de kans om de rijke geschiedenis en betekenis van spirituals te ervaren. Zijn talent als arrangeur wordt hierdoor breed erkend en gewaardeerd binnen de koormuziekgemeenschap.

Koorzanger

De laatste repetitie

De klokken van de oude dorpskerk sloegen acht uur toen de mannen hun plek innamen in de houten koorbanken. De sfeer in de kerk was intiem, het schemerige licht van de adventskaarsen weerspiegelde in de glimmende bladmuziek. Dit was de laatste repetitie voor het grote adventsconcert op zondag, en de koorleider, meneer Van der Velde, stond al klaar met zijn stokje.

“Goed, heren,” begon hij met zijn kenmerkende diepe stem, “vanavond geen gewone repetitie. We werken aan *O Heiland, reiß die Himmel auf* en *Adeste Fideles*, maar er is ook iets anders wat ik wil delen.”

De koorleden keken elkaar even aan, nieuwsgierig. Van der Velde was een perfectionist, bekend om zijn strakke repetitieschema's. Een afwijking daarvan was zeldzaam. Toch leek hij nu ontspannen, alsof hij een geheim had dat hij eindelijk wilde onthullen.

De repetitie begon zoals altijd: zuivere noten, klanken die de stenen muren vulden met een warme gloed. Maar net na de tweede herhaling van het refrein van *Adeste Fideles* zette Van der Velde plots zijn hand op. “Stop,” zei hij zacht. “Leg jullie muziek even neer.”

Verwarring gleed over de gezichten van de mannen. Was er iets mis? Van der Velde keek hen aan met een zeldzame glimlach, zijn ogen zacht. “Ik wil jullie iets vertellen. Advent is een tijd van wachten, dat weten jullie natuurlijk. Maar het is ook een tijd van hoop. En hoop, heren, zit niet in de perfectie van onze zang, maar in de verbondenheid die wij hier hebben.”

Hij nam een diepe ademhaling en vervolgde: “Kijk eens om je heen. Jullie zingen hier niet alleen voor een publiek, maar ook voor elkaar, voor wie naast je staat. Elke noot die we zingen draagt een boodschap. Niet alleen van vreugde, maar ook van troost en saamhorigheid. En dat, heren, is wat ik hoop dat jullie dit adventsconcert meegeven: een gevoel van warmte aan ieder die luistert. Zelfs als een noot niet perfect is, maakt dat niet uit. Het is de ziel waarmee je zingt die telt.”

De mannen waren stil, geraakt door de onverwachte woorden. Een oudere tenor, meneer Jacobs, kuchte even en zei toen: “Ik zing hier al twintig jaar, maar ik geloof niet dat ik ooit op deze manier over onze muziek heb nagedacht. Dank u, meneer Van der Velde.”

“Nou, dan wordt het tijd,” antwoordde Van der Velde glimlachend. Hij klapte in zijn handen. “Laten we nu zingen alsof het al adventszondag is. Niet met ons hoofd, maar met ons hart.”

Toen het koor opnieuw inzette, leek de kerk vervuld van een andere energie. De stemmen klonken niet alleen krachtiger, maar ook warmer, alsof elk lid een stukje van zichzelf in de muziek had gelegd. Toen de laatste noot van *O Heiland* wegebde, hing er een plechtige stilte in de lucht. Zelfs Van der Velde, die normaal direct feedback gaf, stond een moment stil en knikte toen alleen maar.

Die zondag, tijdens het concert, zeiden vele bezoekers dat ze iets bijzonders hadden gevoeld in de muziek. Iets wat ze moeilijk onder woorden konden brengen, maar wat ze nog lang bij zou blijven. En de mannen van het koor? Zij wisten dat het niet alleen de muziek was geweest, maar de boodschap die ze met hun stemmen hadden gedeeld.

Management

Ergens werd er een hele lange tijd geleden in ons mooie Nederland van Rijksweg een brug gebouwd. Met een brug alleen was je er in die tijd niet en werd er daarom een brugwachter in dienst genomen. Aangezien de brave borst betaald moest worden, werd er vervolgens een kassier in dienst genomen. Na de kassier volgde er een boekhouder en die had op zijn beurt een secretaresse nodig.

Natuurlijk moest er wel leiding komen, dus werd er een toezichthoudend ambtenaar aangesteld. Maar aangezien je deze toezichthoudende ambtenaar niet in zijn eentje verantwoordelijk kan stellen werd er een hogere toezichthoudende ambtenaar aangesteld. En deze hogere toezichthoudende ambtenaar kreeg een hoofdambtenaar als leidinggevende. Ook die had op zijn beurt een secretaresse nodig.

Toen werd de ambtelijke organisatie wel heel erg complex en volgde er een benoeming van een generaal directeur. Ook deze had een secretaresse nodig. Dit alles maakte het vervolgens zo ingewikkeld dat de minister van Verkeer en Waterstaat er aan te pas moest komen..

Deze besloot na overleg met zijn ambtelijke staf dat er drastisch bezuinigd moest worden, waarop de brugwachter werd ontslagen.

UITBLINKEND MANNENKOOR BIJ RUGBYINTERLAND

Een reisverslag naar Cardiff

Het is een mooie traditie. Eén keer per jaar gaan we met zes oud-collega's een weekend op stap. Vooraf is er altijd een discussie over de reisbestemming. Binnenland? Buitenland? Vliegen? Trein? Auto? Elk jaar komen we eruit. De keuze dit jaar ging tussen Hamburg (trein) of Cardiff (vliegtuig). Er werd gestemd. Omdat ik al een paar keer in Hamburg was geweest koos ik voor Cardiff. Voor de corona bezochten Saskia en ik de laatste jaren stevast Engeland. Een geweldig land om te vertoeven. Alsof je de jaren zestig nog een keer herbeleefd. Dat kneuterige op het platteland vinden wij geweldig.

Met vier tegen twee werd er gekozen voor Cardiff. De twee tegenstemmers vonden vliegen maar een slechte optie. Maar ja....roeien naar Engeland duurt te lang, de boot ook. Eén van de twee tegenstemmer was in 2023 nog naar Zuid-Afrika gevlogen dus zijn stem werd weggehoond en het woord 'hypocriet' viel al snel. Het blijkt keer op keer lastig om echt principieel te zijn. Op naar Schiphol. Een uurtje vliegen en we arriveerden op een landelijk vliegveldje tussen Swansea en Cardiff, de grootste steden in Wales. Wat een verademing in vergelijking met het drukke Schiphol. Op een boord stond met grote letters 'CROESO I GYMRU', gelukkig stond de vertaling ('welkom in Wales') er gelijk onder. Dat 'Welsh' is maar moeilijk te begrijpen. Wat te denken van het plaatsje '*Llanfairpwllgwyngyllgogerychwyrndrobwlllantysiliogogogoch*', die naam zegt genoeg....geen touw aan vast te knopen. De Uber voor zes personen was

pas na een uur beschikbaar dus namen we de lokale bus naar Cardiff. Na een dik uur, twintig haltes en vijf dorpjes arriveerden we in Cardiff. Deze stad is qua inwonersaantal de tiende stad in het Verenigd Koninkrijk met 372.000 inwoners. Een stad met een rijke geschiedenis. Wales schijnt de meeste kastelen te bezitten in heel Groot-Brittannië. Uiteraard speelden ook hier de Romeinen hier een belangrijke rol. “Wat is Wales eigenlijk” vroeg ik mij af. Een provincie? Een land? Toch raar dat Wales, Schotland, Noord Ierland, De Faeroër-eilanden een nationaal team mogen samenstellen om interlands te spelen. Maar eens gegoogeld om de status van de streek te bekijken. *‘Wales is geen land in de strikte betekenis van ‘onafhankelijke staat’, maar wel in een wat ruimere betekenis van ‘begrensd gebied met een politieke identiteit’. Historisch gezien is Wales als geheel nooit een zelfstandige staat geweest’,* aldus wikipedia.

Maar goed...we kwamen voor pubs (lees bier), cultuur (musea) en sport. Na het inchecken raakten in de loge van het hotel aan de praat met een grote groep Australiërs. Ze bleken voor de rugbywedstrijd Wales-Australië te komen. Een rugbywedstrijd in Cardiff??? Het programma werd ter plekke

gewijzigd. De jongste in de groep en vaardig met mobiel zorgde dat we binnen no time voor 40 pond via WhatsApp een QR code voor de wedstrijd hadden. Zaterdag bezochten we het National Museum in Cardiff. Behalve mooie schilderijen was er een tentoonstelling over de mijnwerkersstaking in 1984/85 te bewonderen. De conservatieve regering van Margareth Thatcher besloot de kolenmijnen te sluiten om plaats te maken voor goedkopere

steenkol uit Zuid-Amerika. Vakbonden en regering stonden lijnrecht tegenover elkaar en voerde een verbitterde strijd. Toch sloten de mijnen. De emoties van de bevolking werden goed in beeld gebracht. Het leek niet eens zo lang geleden.

Waar ik thuis vaak op een vegetarische maaltijd krijg voorgeschoteld was dat in Cardiff geheel anders. Fish and chips en vette Hamburgers stonden daar op het menu en werden met bier weggespoeld. Daarna weer naar de pub om de dag te evalueren onder het genot van steeds een ander Wales biertje. Redelijk vroeg naar bed want op zondag stond er weer heel wat op het programma. We begonnen met het bezichtigen van Cardiff Castle en het museum. Rond twee uur op naar het stadion. We waren vroeg binnen. Een biertje kostte bijna negen pond!! De plaatsen waren prachtig, wat een mooi stadion. Heerlijk om een ouderwetse blaaskapel het stadion binnen te zien wandelen gevolgd door honderd man. Ik dacht aan ex-internationals die geëerd werden. Niks van dat alles, het was een MANNENKOOR. Begeleid door de blaaskapel werd er vooraf aan de volksliederen gezongen. 'Green Green Grass of Hope' klonk geweldig. De Aussies gingen uit hun dak toen 'Waltzing Matilda' werd gezongen. Iedereen zong mee, wat imponerend.

Ik kreeg bewondering voor de sport en zijn supporters. Wat een mooie ambiance. De wedstrijd zelf was niet spannend. Wales was te zwak en verloor met 52-20. Na afloop stroomde het publiek weer de pubs in. Aussies en Welshmen gezellig door elkaar. Het was in Cardiff trouwens helemaal vreedzaam, geen machogedrag, geen agressiviteit. Kortom een verademing. De Engelse meiden vonden we stoer, winter of zomer...ze zijn hetzelfde gekleed. Waar wij met dikke jassen liepen, waren zij gekleed in korte rokken en blote armen. "Stoer"?? zei mijn vrouw, "noem het maar ordinair". Als man weet je dan dat je die discussie gaat verliezen en kan je beter maar snel je mond houden. Dat we maandag nog een openluchtmuseum bezochten met loslopende varkens zal jullie een zorg zijn. Voor mij was het hoogtepunt het optreden van het mannenkoor. Thuis gekomen borrelde al gelijk een idee. Wat zou het toch mooi zijn om met ons koor op Het Kasteel de 'Spartamars' te zingen. Voorafgaande natuurlijk een paar mooie liederen uit ons repertoire. 'We Never Walk Alone', wat dat clubje van Arjan, Jan van Elburg

en Cor Barendse zo schaamteloos gekopieerd hebben laten we uiteraard achterwege. Ton Kooren ziet het wel zitten, vertelde hij mij toen we gezellig naast elkaar naar Sparta-AZ keken. Wellicht gaan ze na ons optreden ook beter spelen. De brief naar Sparta heb ik bijna verstuurd. Ik hou jullie op de hoogte. Maar eerst.....op naar het kerstconcert.

Kees Wagener.

Werving van Nieuwe Koorleden:

Een Noodzakelijke Stap voor de Toekomst

Het Randstedelijk Mannenkoor heeft altijd gestaan en staat nog steeds voor saamhorigheid, vreugde en de kracht van muziek. Jarenlang hebben we de gemeenschap verrijkt met ons gezang en mooie momenten gedeeld. Toch worden we nu geconfronteerd met een uitdaging die ons dwingt om vooruit te kijken: het toenemende verlies van koorleden door de hoge leeftijd.

De realiteit is dat ons koor vergrijsst. Velen van onze dierbare leden, die al decennia actief zijn, moeten om gezondheidsredenen of andere persoonlijke reden hun passie opgeven. Elk afscheid laat een leegte achter, niet alleen in het klankbeeld, maar ook in onze harten. De leegte is niet zomaar op te vullen; nieuwe stemmen zijn hard nodig om de harmonie te behouden en de toekomst van het koor te waarborgen.

De oplossing ligt voor de hand: nieuwe leden werven. Maar dit vraagt meer dan een simpele oproep. Het gaat om het creëren van een sfeer waarin mensen zich welkom en gewaardeerd voelen. We moeten jonge generaties enthousiasmeren voor koormuziek en laten zien hoe het een verrijking kan zijn, niet alleen muzikaal, maar ook sociaal. De kameraadschap en voldoening die het koorzingen biedt, zijn immers tijdloos.

Daarnaast moeten we een bredere doelgroep aanspreken. Misschien hebben we in het verleden vooral een oudere groep aangesproken, maar waarom zouden jongvolwassenen, of zelfs tieners, geen plezier kunnen vinden in zingen? Muziek overstijgt leeftijdsgrenzen, en koorzang is juist een manier om verschillende generaties samen te brengen. Dit vergt wel een frisse aanpak: van een aantrekkelijk repertoire tot moderne wervingsmethoden, zoals social media en workshops.

Als we blijven vasthouden aan oude gewoonten, lopen we het risico dat het koor op een dag zijn deuren moet sluiten. Laten we deze kans grijpen om te vernieuwen, zonder onze tradities los te laten. We hebben de kracht om onze liefde voor muziek over te dragen aan nieuwe leden, en daarmee de toekomst van ons koor veilig te stellen.

Het is tijd om vooruit te kijken en te bouwen aan een koor dat weer volop in bloei staat – met oude én nieuwe stemmen die samen een prachtig geheel vormen.

Laten we maar meteen beginnen!

Koorzanger.

De **Magie** van het Kerstconcert

Er is iets bijzonders aan de lucht tijdens de voorbereidingen voor een kerstconcert. Terwijl buiten de dagen korter worden en de temperatuur daalt, zijn de repetities voor ons mannenkoor al wekenlang in volle gang. De feestdagen lijken nog ver weg, maar voor ons voelt het alsof ze op de drempel staan. Dit is de tijd van het jaar waarin de repetitieruimte zich langzaam transformeert tot een broedplaats van warme harmonieën en klanken die het hart raken.

De dirigent begint de eerste repetitie steevast met dezelfde woorden: “Mannen, dit is hét moment om onze ziel in de muziek te leggen.” Er klinkt gemompel en instemmend geknik, en we weten allemaal wat er van ons verwacht wordt. Kerst is een tijd van samenkomen, van warmte en hoop, en dat willen we door onze zang overbrengen. Het gaat niet alleen om de perfecte toonhoogte of het vlekkeloos beheersen van de teksten; het gaat om de magie die we met onze stemmen tot leven kunnen brengen.

Die magie komt echter niet zomaar uit de lucht vallen. Achter elk vlekkeloos uitgevoerd lied schuilt een proces van vallen en opstaan. De eerste repetities verlopen soms stroef. Het ene moment hebben we te maken met een valse noot in de tenorpartij, het volgende moment blijkt de bassectie de maat niet helemaal goed te voelen. Onze dirigent, geduldig maar gedreven, stopt ons wanneer nodig. “Nog een keer!” klinkt het dan, en de piano zet opnieuw in. Geleidelijk aan begint de muziek zijn vorm te vinden, de samenklank wordt rijker en voller. We krijgen vertrouwen in elkaar en in ons repertoire.

De liedkeuze voor dit jaar varieert van traditionele kerstklassiekers zoals *Stille Nacht* en *Cantique de Noël*, tot moderne stukken die een frisse draai aan het seizoen geven. De balans tussen oude en nieuwe werken zorgt ervoor dat we zowel onszelf als het publiek kunnen verrassen. En toch is het niet alleen de muziek zelf die telt; het hele plaatje moet

kloppen. We discussiëren over de volgorde van de nummers, de aankleding van het podium en zelfs over hoe we ons zullen opstellen wanneer we het concert beginnen. Alles wordt tot in de puntjes doordacht.

En dan is er natuurlijk nog het sociale aspect. Voor veel van ons is het koor niet alleen een muzikale uitlaatklep, maar ook een gemeenschap. Tussen de repetities drinken we een kopje koffie of een biertje en bespreken we de laatste aanpassingen aan het programma. Er wordt gelachen om flauwe grappen en herinneringen worden gedeeld over kerstconcerten uit het verleden. Voor sommigen van ons is dit de enige keer in het jaar dat we met zovelen samen zingen, en die ervaring schept een band die verder gaat dan enkel muziek maken.

De weken tikken af en het concert komt steeds dichterbij. In de laatste dagen voor het optreden is de spanning voelbaar. De laatste doorloop in de kerk is altijd een speciaal moment. De galmende akoestiek geeft de muziek een nieuwe dimensie en plotseling klinkt alles groots en indrukwekkend. Er is geen ruimte meer voor fouten, maar dat zorgt juist voor een scherpte die het beste in ons naar boven haalt.

Op de avond van het concert, wanneer de lichten dimmen en het geroezemoes van het publiek verstomt, voelen we de collectieve adem inhouden. De eerste noten klinken door de ruimte en even lijken we in een andere wereld te verkeren. Voor een uur of twee vergeten we alles om ons heen en worden we één met de muziek. Dit is het moment waar we al die weken naartoe hebben gewerkt, het moment waarop al onze inspanningen samenkomen in iets magisch.

En als het concert voorbij is en het applaus wegebt, is er een gevoel van voldoening dat ons allemaal verbindt. We hebben niet alleen een optreden gegeven; we hebben herinneringen gecreëerd, voor onszelf en voor iedereen die is komen luisteren. De magie van kerst is niet alleen te vinden in de glinsterende lichtjes en versierde bomen, maar ook in de gezamenlijke inspanning om iets moois neer te zetten. Dat maakt al die uren van voorbereiding de moeite meer dan waard.

De kerstzang van hoop

Het mannenkoor van het kleine dorpje Stilleveen had al decennialang de traditie om ieder jaar een groots kerstconcert te geven in de oude dorpskerk. Met hoge gewelven, warme kaarsverlichting en het prachtige geluid van het koor dat door de kerk galmde, was het kerstconcert een geliefd moment voor jong en oud. Maar dit jaar leek het allemaal anders te lopen.

Dirigent Maarten zat met een zorgelijke frons achter de piano in de oefenruimte. Nog maar tien mannen zaten om hem heen, hun stemmen klonken minder vol dan voorheen. Velen van de trouwe zangers waren te oud of ziek geworden om nog mee te zingen, en de bassen en tenoren klonken nu wel heel dun. Met nog maar drie weken te gaan tot het kerstconcert, dreigde het een fiasco te worden.

“We hebben hulp nodig,” zei Maarten eindelijk, zijn stem trillend van de spanning. “We hebben projectzangers nodig om ons te versterken, anders kunnen we het kerstconcert net zo goed afblazen.”

De koorleden keken elkaar aan. De gedachte aan een kerst zonder hun traditionele concert was ondraaglijk. Jarenlang hadden ze liederen gezongen die mensen raakten, vreugde en ontroering brachten. Ze konden de hoop van Stilleveen niet zomaar laten doven.

En zo begon de zoektocht. De leden verspreidden zich door het dorp, plaatsten oproepen in de lokale krant, hingen posters op bij de bakker en zelfs bij de kapper. Maar de aanmeldingen kwamen maar mondjesmaat binnen. Het leek alsof het dorp hun oproep niet hoorde.

Op een koude zondagmiddag, met nog maar twee weken te gaan, zaten de overgebleven zangers in de kerk, moedeloos om zich heen kijkend. Het was een jongen van amper twaalf die de stilte doorbrak. Hij liep voorzichtig naar Maarten toe en vroeg: “Mag ik ook helpen?” “Zou je dat willen?” vroeg Maarten, verrast door het aanbod. De jongen knikte. “Mijn opa zong altijd bij jullie, en ik zou graag willen helpen. Al is het maar om flyers uit te delen.”

Zijn enthousiasme bleek aanstekelijk. De jongen, Thijs, trok zijn vriendjes erbij, die allemaal posters ophingen op school en hun ouders aanspoorden om mee te doen. Via via verspreidde het nieuws zich verder. Er kwamen jonge vaders, studenten die terug waren voor de kerstvakantie, en zelfs enkele dorpsbewoners die nooit eerder gezongen hadden maar het toch wilden proberen. Het koor had in één week tijd twaalf nieuwe projectzangers gevonden.

De repetities hervatten met hernieuwde energie. De nieuwe stemmen moesten snel leren, maar de oude koorleden namen hen onder hun vleugels. De zang werd voller, het geluid rijker, en voor het eerst in lange tijd voelde het alsof de kerk weer zong zoals het hoorde.

Op kerstavond was de kerk gevuld met mensen. De kaarsen gaven een warme gloed en een serene stilte viel toen Maarten zijn handen ophief. De eerste noten klonken, zuiver en krachtig. De stemmen van de oude en nieuwe zangers vermengden zich tot een harmonie die iedereen in de kerk raakte. Het was niet alleen een lied, maar een bewijs van saamhorigheid, een herinnering aan hoe een gemeenschap, als ze samenkomt, alles mogelijk kan maken.

Na afloop stond Thijs vooraan in de kerk, zijn ogen glanzend van trots. “We hebben het gered, opa,” fluisterde hij zachtjes, wetend dat zijn grootvader op de een of andere manier had meegeholpen om de kerstzang van hoop te laten klinken in Stilleveen.

Het mannenkoor had niet alleen een kerstconcert gered, maar ook een nieuwe traditie gecreëerd: elk jaar zouden ze openstaan voor projectzangers, jong en oud, zodat de kerk altijd gevuld zou zijn met de klank van kerst.

Agenda

Donderdag 19 dec. 2024	Kerstconcert Sint-Catharijnekerk in Brielle	20:00 uur
Donderdag 9 jan. 2025	Nieuwjaarsreceptie in De Verbinding	19:30 uur

Wist U dat...?

Het mannenkoor repeteert op donderdagavond in De Verbinding, Eikenlaan 2, 3203 BK Spijkenisse. Er wordt gerepeteerd van 19:30 uur tot 21:45 uur.